

Ženy ve službě: 60. Emma Nashová

Jako žena v kazatelské službě zažijete marginalizaci.

Ženy ve službě

Emma Nashová

Když se ohlédnu zpět, moje povolání být kazatelkou začalo velmi brzy na mé cestě víry. Na počátku mých 20. let jsem se stala křesťanem na kurzu Alfa. V mé rodině nikdo nebyl věřící ani nechodil do kostela. Ve 25 letech jsem se stala diakonkou a pak jsem velmi brzy začala cítit, že moje srdce je opravdu v (až příliš mnoha) dobrovolnických službách, které jsem měla ve sboru, přestože mě práce na plný úvazek jako středoškolského učitele bavila.

Mou touhou byli lidé, kteří nechodili do sboru – lidé, jako jsem byla já, stejně jako moje rodina – a nebyla jsem přesvědčena, že kazatelská služba v baptistickém sboru je pro mě nejvhodnější.

Vzpomínám si, jak jsem jela za svým regionálním kazatelem, aby prodiskutovala můj nově se objevující pocit Božího povolání, a říkala jsem si: „Nejsem si jistá, jestli jsem povolána být kazatelkou.“ V mysli jsem slyšela hlas, který mi říkal: „Nestarej se o to, kým nejsi. Kým jsi?“ a hned přišla odpověď: „Jsem evangelista.“

To je jeden z mála případů v mém životě, kdy ke mně Bůh mluvil velmi jasně, a miluji tu skutečnost, že ke mě promluvil položením otázky. Věděl, že jsem už znala odpověď.

Největší překážkou pro mě bylo porozumět mé konkrétní výzvě k evangelizaci a zjistit, jak bych toto povolání kazatelky mohla prožít. Bylo mi řečeno, že by mohlo být moudřejší usilovat o kazatelské uznání jako pastor než jako evangelista, protože to mi poskytne více možností, pokud jde o získání místa.

Bohužel říct mi, že je něco těžké, bylo vždy tím nejhorším možným způsobem, jak mě od toho odradit. Během mého třetího ročníku na teologickém semináři Regent's Park College moje ročníková skupina čekala na každoměsíční měsíční e-mail od týmu národního umístování kazatelů, který nám sděloval, kterým sborům byly zaslány naše kazatelské profily.

Nikdy nezapomenu na měsíc, kdy mi e-mail nepřišel, a když jsem telefonovala, abych se zeptala, bylo mi řečeno, že v seznamu nejsou žádná místa, pro které bych byla vhodná. „Je to proto, že jsem žena?“, zeptala jsem se přímo svého regionálního kazatele. „Ne, je to proto, že jsi evangelistka,“ jemně a laskavě mi to vysvětlil.

Nakonec jsem byla povolána do baptistického sboru Leigh Road v Leigh on Sea, abych přinesla novou vizi do jejich sborové kavárny (o této roli jsem se dozvěděla na Facebooku!). Během svých pěti let na Leigh Road jsem své povolání prožívala kladením si zbytečných otázek, poznáváním toho, co Bůh již dělá prostřednictvím věrných lidí, kteří komunitě podávají kávu, a hledáním příležitostí sdílet Ježíše slovy a činy. Hlásáme evangelium tím, že lidem bez domova podáváme jídlo zdarma, budujeme komunitu a mluvíme o Ježíši ve smyslu našeho „života a duše“.

Jako žena v kazatelské službě zažijete marginalizaci a jako evangelistka můžete mít problém najít své místo. Ale náročná cesta, jak to všechno zjistit, vás naučí víc, než byste se naučili ze snadného života.

Emma Nashová

Prameny:

https://www.baptist.org.uk/Articles/542027/Emma_Nash.aspx

-van-

Pokud jste v článku zaznamenali chybu nebo překlep, dejte nám, prosím, vědět prostřednictvím kontaktního formuláře. Děkujeme!

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)